

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Helenou Nebesařovou jako samosoudkyní v právní věci

žalobce: **Security Media, s.r.o.**, IČO: 24820881
se sídlem Heinemannova 2695/6, Dejvice, Praha 6
zast. JUDr. Martinem Macháčem, advokátem
se sídlem náměstí Svobody 702/9, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **FORUM 24 a.s.**, IČO: 05227011
se sídlem Na Zlatnici 144/8, Podolí, Praha 4
zast. doc. JUDr. Alešem Rozehnalem, Ph.D., advokátem
se sídlem Týnská 633/12, Praha 1

o ochranu pověsti právnické osoby

takto:

- I. Žaloba s návrhem, aby žalovaný byl povinen odstranit z článku publikovaného na xxx nepodložená tvrzení, a to tak, že pasáž článku : „xxx xxxx xxxx“, bude nahrazena takto: „xxx xxx xxx“, se **zamítá**.
- II. Žaloba s návrhem, aby žalovaný byl uznán povinným zaslat žalobci omluvu v následujícím znění: „Omlouváme se, že v článku publikovaném na xxx byla uvedena nepodložená tvrzení o tom, že Security magazin je dezinformační web a že za ním v minulosti stál V. B., se **zamítá**.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení v částce 15 972 Kč k rukám právního zástupce žalovaného do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou dne 23.9.2021 domáhal s odkazem na ust. § 135/2 obč. zák. proti žalovanému shora uvedeného rozhodnutí. V žalobě uvedl, že je vydavatelem tištěného dvouměsíčníku SECURITY MAGAZÍN a provozovatelem internetového severu www.securitymagazin.cz. Žalovaný je provozovatelem internetového serveru www.forum24.cz. Dne 17.3.2021 byl zveřejněn na stránkách žalovaného na výše uvedené internetové adrese článek pod názvem „Xxx xxx xxx“, jehož autorem je L.O. V předm. článku byla m.j. uvedena věta obsahující nepravdivá tvrzení difamačního charakteru: „xxx xxx xxx.“. Žalobce má za to, že uvedené výroky označující jím provozovaný web za dezinformační a spojení žalobce s osobou V. B. jsou difamující povahy a jsou zřejmým zásahem do dobrého jména žalobce, jakožto vydavatele. Zdůraznil, že se jedná o výroky nepravdivé. Security Magazin se profiluje jako seriózní médium v oblasti security a obrany, je partnerem významných akcí s mezinárodním dosahem, inzerují u něj renomované společnosti a bývá citován i jinými seriózními mainstreamovými médii. Žalovaný čtenářům informací, že žalobce je dezinformačním webem předkládá jako fakt, aniž by informoval o zdroji této informace. V této souvislosti žalobce zdůraznil, že na žádném seznamu tzv. dezinformačních webů nefiguruje. Zmiňovaný V. B. ve struktuře žalobce jako vydavatele nijak nefiguruje a nikdy nefiguroval, a to ani v evidenci skutečných majitelů právnických osob v souvislosti se žalující společností.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Namítl, že pokud v předm. článku označil žalobce za dezinformační web, jedná se o kritický hodnotící soud. Hodnotící soudy jsou chráněny jako jedna ze složek práva na svobodu projevu, neboť každý má právo se vyjadřovat k věcem veřejným a vynášet o nich hodnotící soudy. Jako věc veřejnou lze považovat mj. i novinářskou aktivitu. Nadto Security Magazin vychází v České republice od roku 1994 a jeho označení coby dezinformačního média nevychází pouze z hodnocení autora předm. článku, ale i z jiných článků zabývajících se činností Security magazínu. Žalovaný v této souvislosti odkázal m.j. na část Kremlin Watch Report, představující strategický program Bezpečnostního centra evropské hodnoty, jehož cílem je odhalovat dezinformační operace Ruské federace namířené proti západním demokraciím. V roce 2017 byl v rámci jednoho z reportérů zhodnocen i profil časopisu Security Magazin s tím, že přebírá značnou část článku ze serveru Parlamentní listy, na jehož dezinformační a manipulativní charakter je neustále upozorňováno. Žalovaný z uvedeného dovozuje, že právě nekvalita některých zdrojů informací a neověřování informací jsou důvodem toho, proč se Security magazin stal v několika případech šířitelem neúplných informací, konspirací, spekulací, hoaxů či jiných problematických zpráv. Co se týče vazby V. B. na Security Magazin, žalovaný v předm. článku neuvádí, že jmenovaný je vlastníkem žalobce, nýbrž uvádí, že měl na Security Magazin a jeho obsah značný vliv. V této souvislosti žalovaný zdůraznil, že od roku 2014 byl šéfredaktorem uvedeného Magazínu Xxx xxx (od roku 2009 do února 2013). V. B. byl poslancem věcí Veřejných v letech 2010 až 2013. Ve funkci šéfredaktora Security Magazínu nahradil R.J. v roce 2016 Ing. F.K. (jednatel žalobce), který je bratrem manželky V. B., K.K.. Žalovaný pak odkázal na článek „Xxx xxx xxx“ ze dne 8.12.2020 uvedeném na internetovém portálu seznamzpravy.cz, kde je popsáno, jak se snaží Security Magazin ovlivňovat vnímání společnosti o osobách blízkých a důležitých právě pro V.B.. Další osobou blízkou V.B., která má vliv na obsah Security Magazínu, je J.Z., jednatel žalobce v letech 2017-2018, bývalý manažer Věcí veřejných. Dle žalovaného není proto pochyb o propojení V. B. s osobami ve vedení Securite Magazínu, a tudíž tvrzení, že jmenovaný je s tímto médiem, byť nepřímo propojen, je oprávněné a založené na pravdivém tvrzení a jako takové i ústavně komfortní. Nadto žalovaný zdůraznil, že předm. článek upozorňuje na problém českého obranného průmyslu a v rámci něhož byl zhodnocen výrok xxx R., nikoliv webová platforma securitymagazin.cz.

Mezi účastníky nebylo v řízení sporným, že žalobce je vydavatelem dvouměsíčníku SECURITY MAGAZÍN, a že je provozovatelem internetových stránek www.securitymagazin.cz. Spornou

nebyla ani skutečnost, že žalovaný je provozovatelem internetového serveru www.forum24.cz, kde byl dne 17.3.2021 zveřejněn článek pod názvem „Xxx xxx xxx“, obsahující m.j. napadené výroky vztahující se k žalobci resp. k jím provozovanému webu.

Z předmětného článku „Výročí vstupu do NATO: Studená válka pokračuje“ bylo zjištěno, že se jedná o komentář L.O. (xxx) na dané téma v souvislosti s výročí vstupu České republiky do NATO. Autor článku v úvodu zdůrazňuje důležitost členství České Republiky v NATO a dále upozorňuje na možné hrozby ze strany Ruska, což blíže rozvádí. V této souvislosti se dále zabývá problémy a analýzou českého obranného systému. Z jedné strany kladně hodnotí české firmy na poli obranného průmyslu, z druhé strany pak podrobně rozvádí své kritické názory na českou politiku, která nedokáže pro obranný průmysl najít adekvátní způsoby podpory. V této souvislosti m.j. autor uvádí: „V poslední době začali domácí firmy z oblasti obranného průmyslu okopávat už i poslanci ze sněmovního obranného výboru. Šokující mi přišel třeba výstup Xxx xxx xxx, v dezinformačním webu Security Magazin, za nímž v minulosti stál nechvalně známý superguru Věcí veřejných V. B.“. Následující pasáž komentáře se věnuje výhradně osobě xxxR. a kritice jeho působení ve výboru pro obranu. V závěru článku autor shrnuje své názory, co považuje za klíčové k podstatě našeho členství v NATO.

Z doložených listin žalovaným soud zjistil, že na internetových stránkách Kremlin Wath Report byl dne 30.3.2017 zveřejněn spolkem Evropské hodnoty (autorka M.K.) „Profil časopisu Security magazin“, kde autorka s odkazem na uvedené zdroje podrobně analyzuje činnost tohoto média; m.j. mu konkrétně vytýká přejímání článků ze zde uvedených konspiračních a dezinformačních webů (mj. Parlamentní listy) či nekvalitu zdrojů informací, které někde zcela chybí. V závěru autorka vysloví názor, že se nejedná o čistě dezinformační server, jeho přejímání článků z některých konspiračních a dezinformačních webů je důvodem, proč v minulosti Security magazin publikoval několik polopravdivých či lživých informací. Z článků „Pravá tvář českého islámu?“, ze dne 25.1.2015 a článku „Ředitel nemocnice si dal čáru a sněžil už od rána“ ze dne 24.9.2014, zveřejněných na předm. webových stránkách žalobce vyplývá, že žalobce v obou případech čerpal ze zdroje Parlamentních listů. Soud dále zjistil z obsahu článku „Xxx xxx xxx“ zveřejněném dne 8.12.2020 na internetovém portále seznamzpravy.cz, že autor článku O.K. se zabývá aktuálními aktivitami v byznysu bývalého „šéfa Věcí veřejných“ V. B., přičemž v úvodu konstatuje, že jako „V.B.“ sám sebe označoval, načež autor dále poukazuje na „skandály věčkařů“, kteří se rozpadli a B. se z vysoké politiky vytratil. V dalším textu článku je v souvislosti s uváděnými vazbami mezi V.B. a I.B. odkazováno na článek zveřejněný na webu Security magazínu „Úspěšný manažer a zachránce ČD Cargo I.B. nyní míří do vedení Českých drah“, přičemž autor O.K. předesílá, že bezpečnostně orientovaný Security magazin (tištěný dvouměsíčník v online verzi) je dlouhodobě spojovaný právě s B., kdy v roce 2014 byl jeho šéfredaktorem bývalý předseda Věcí veřejných R.J.

Podle ust. § 135 o.z. se může právnická osoba domáhat ochrany proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, ledaže se jedná o účely vědecké či umělecké nebo tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství; ani takový zásah však nesmí být rozporu s oprávněnými zájmy právnické osoby. Předpokladem pro uplatnění uvedeného nároku je existence (dobré) pověsti právnické osoby, která se předpokládá, pokud není v řízení úspěšně prokázán opak. Žalovaný pověst žalobce v řízení nezpochybňoval, lze tedy uzavřít, že žalobce má dobrou pověst. Dle konstantní judikatury při posuzování tohoto nároku je třeba od tvrzení, která mají objektivní povahu a jako takové je lze ověřit, odlišovat názor (hodnotící soud). Hodnotící úsudek je vždy subjektivní a je způsobilý ve smyslu shora cit. ustanovení o.z. zasáhnout do pověsti právnické osoby pouze v případě, že není založen na pravdivých podkladech a není opřen o konkrétní skutečnosti. Zda se jedná o zásah neoprávněný, je třeba posoudit vždy podle konkrétních okolností daného případu. Ustálená judikatura dále dovozuje, že v každé jednotlivé věci je vždy nezbytné zkoumat intenzitu tvrzeného porušení práva na ochranu dobré pověsti, a to

v kontextu se svobodou projevu a se zřetelem na požadavek proporcionality uplatňování těchto práv a jejich ochrany. Jinými slovy soud musí v každém jednotlivém případě posoudit, zda právo žalovaného na svobodu projevu a tisku převládlo nad právem žalobce na ochranu pověsti, přičemž zároveň posuzuje, zda intenzita negativního hodnocení žalobce byla takového rázu, že naplnila skutkovou podstatu neoprávněného zásahu do pověsti žalobce.

Nemůže být sporu o tom, že označení „dezinformační web“ v internetovém prostředí je způsobitelné provozovatele těchto webových stránek poškodit na pověsti. Předně je však třeba v návaznosti na výše uvedené judikované závěry konstatovat, že definici dezinformačního webu chybí právní rámec, aby bylo možné přesně stanovit, zda ten který web naplňuje znaky webu dezinformačního. Společnou charakteristikou těchto webů bývá především šíření dezinformací, konspiračních teorií, falešných zpráv (fake news) nebo poplašné zprávy (hoaxy), přičemž často chybí dohledatelný zdroj. S ohledem na absenci právní úpravy je třeba dále konstatovat, že v České republice nebyl zatím zveřejněn příslušnou státní institucí oficiální seznam dezinformačních webů, z něhož by bylo možné závazně vycházet. Je obecně známou skutečností, že se touto společensky závažnou problematikou zabývá řada nevládních organizací, novinářů a spolků, kteří na základě vlastních šetření a analýz vytváří a zveřejňují seznamy tzv. dezinformačních webů, což ostatně doložil i žalobce v řízení. Mezi účastníky pak nebylo sporným, že žalobce v žádném seznamu dezinformačních webů, publikovaném těmito soukromými subjekty, nefiguruje. Soud má za to, že za dané situace lze s ohledem na specifiku projednávané věci souhlasit se žalovaným, že označení „dezinformační web“ lze v rámci daných kritérií považovat za hodnotící soud, nikoliv za skutkové tvrzení, jak argumentoval žalobce. Za skutkové tvrzení by dle názoru soudu bylo možné považovat, pokud by autor napadeného článku uvedl, že Securite Magazin figuruje v konkrétním seznamu dezinformačních webů, což by bylo ověřitelné. V intencích výše uvedené konstantní judikatury však bylo třeba zároveň posoudit, zda žalovaný (autor článku) ve svém hodnocení vycházel z reálného skutkového základu, a zda v rámci posouzení kontextu celého článku a s přihlédnutím ke všem okolnostem intenzita tvrzeného zásahu naplnila skutkovou podstatu neoprávněného zásahu do pověsti žalobce.

Žalovaný argumentoval tím, že své hodnocení (označení) webu žalobce za dezinformační především opřel o svá zjištění, že Security Magazin se na svých stránkách několikrát odkazoval na zdroj Parlamentních listů, na jejichž dezinformační obsah je neustále veřejně upozorňováno, zhodnotil proto web provozovaný žalobcem jako dezinformační. Žalobce v řízení obecně známou skutečnost, že Parlamentní listy jsou veřejně označovány za dezinformační web nezpochybňoval, tato skutečnost ostatně vyplývá i ze seznamů dezinformačních webů, provedených v řízení k důkazu (včetně seznamu zveřejněného na Wikipedii). Z provedeného dokazování pak vyplynulo, že předm. webové stránky žalobce skutečně min. v několika případech přejímaly články zveřejněné na serveru Parlamentní listy. Soud má za to, že pokud žalovaný zhodnotil web žalobce jako dezinformační, a to na základě svých zjištění, že Security Magazin čerpá některé články z dezinformačních webů, jedná se o přípustný hodnotící úsudek, který je ústavně zaručeným právem na svobodu názorů a projevů. V této souvislosti je třeba rovněž vzít do úvahy, že míra intenzity resp. důsledků mající vliv na snížení vážnosti žalobce jako právnické osoby není s ohledem na způsob a celý kontext zveřejněného článku vysoká. Pokud by někdo zaznamenal krátkou zmínku o webu žalobce resp. jeho pouhé označení za dezinformační (autorem článku je místopředseda politické strany a žalovaný není společností výslovně se zabývajícím seznamem dezinformačních webů), přiměřeně informovaný uživatel internetu by si jistě ověřil, zda se jedná pouze o osobní názor autora či zda žalobce figuruje v některém ze seznamů. V této souvislosti je rovněž třeba poukázat na skutečnost, že ze strany žalovaného se nejednalo o opakované označování webu žalobce jako dezinformačního, ale pouze v jediném posuzovaném případě, kdy sporné označení nebylo dále autorem článku ve vztahu k žalobci rozvíjeno či analyzováno, nýbrž hlavním tématem této části článku byla kritika poslance ANO.

Soud má dále za to, že žalobcem napadený výrok „ za webem Security Magazín stál v minulosti nechvalně známý superguru Věcí veřejných V. B.“ svojí intenzitou nenaplňuje skutkovou podstatu neoprávněného zásahu do pověsti žalobce. Článek je třeba posuzovat v celém jeho kontextu, přičemž jeho nosným tématem, jak bylo zjištěno shora, není web žalobce ani pan V. B.. Žalobce v řízení nespороval, že v minulosti byl šéfredaktorem Security Magazínu pan Xxx xxx , přičemž V. B. byl v té době poslancem a výraznou postavou Věcí veřejných. Žalobce rovněž v řízení ničím nevyvrátil argumentaci žalovaného k dalším osobám (Ing. F.K. či J.Z.) spojených se žalobcem a zároveň s již zaniklou stranou Věcí veřejné. Pokud tedy autor předm. článku spojoval do minulosti osobu V. B. s webem Security Magazín, nejedná se o informaci, která by nevycházela z pravdivých podkladů. Hodnocení samotného pana V. B. jako „nechvalně známého superguru“ se netýká žalobce, ale přímo jmenovaného, který není účastníkem tohoto řízení. Nadto, jak vyplývá z výše uvedeného článku, zveřejněného na seznamzpravy.cz, označení „superguru“ si nevymyslel autor napadeného článku, nýbrž se tak sám V. B. označoval. Význam pro posouzení míry intenzity toho výroku má rovněž i shora prokázaná skutečnost, že před zveřejněním článku žalovaného byl na jiném internetovém serveru V. B. rovněž veřejně spojován se žalobcem resp. webem Security Magazín, nadto na rozdíl od článku žalovaného zde nebyl užitý minulý čas. Míru intenzity zásahu do pověsti žalobce rovněž snižuje i nesporná skutečnost, že V. B. se v politice nepohybuje již řadu let, u části veřejnosti proto v současné době jeho osoba již nemusí být vůbec známa.

Soud na základě shora uvedeného tedy uzavírá, že žalobcem napadené výroky v předm. článku žalovaného týkající se webu Security Magazín nenaplňují svým obsahem a intenzitou skutkovou podstatu neoprávněného zásahu do pověsti žalobce. Soud považuje v této souvislosti za podstatné uvést, že žalobce je provozovatelem média a pokud nesouhlasil s napadenými výroky žalovaného, nic mu nebránilo, aby svojí argumentaci zveřejnil na svých webových stránkách, což by jistě splnilo svůj účel a pro žalobce to mohlo mít ve vztahu zejména ke čtenářům jeho serveru požadovaný účinek. Soud proto ze všech uvedených důvodů žalobu jako neopodstatněnou v celém rozsahu zamítnul. Pro úplnost je třeba poznamenat, že s odkazem na aktuální judikaturu - rozsudek NS ČR sp. zn. 327/2021 ze dne 30.11.2021 (kdy nemá právnická osoba právo na odčinění nemajetkové dle ust. § 135/2 o.z., včetně kompenzace formou omluvy) a zároveň s ohledem na žalobcem navrhovaný petit I., kdy požadované odstranění části textu nijak výrazně nezasahuje do kontextu napadeného článku jako celku, se soud nejprve pokusil o smírné vyřešení sporu. Dle shodného sdělení účastníků žalovaný v rámci dobré vůle (byť se žalobou nesouhlasil) nabídl žalobci uzavření smíru s tím, že z předm. článku odstraní požadované pasáže, což žalobce výslovně odmítl, přestože byl soudem předtím poučen o tom, že bez ohledu na výsledek sporu mu nebude přiznána požadovaná omluva.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142/1 o.s.ř. Žalovanému byla dle vyhl.č. 177/1996 Sb. přiznána za účelně vynaložené náklady právního zastoupení náhrada za 4 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření k žalobě vč. jejího doplnění a účast na jednáních dne 23.3.2022 a dne 20.4.2022) po 3 000 Kč (odměna 2x 1 500 Kč); dále 4x rež. paušál po 300 Kč; s připočtením 21 % DPH v částce 2 772 Kč celkem k náhradě 15 972 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Praze.

V Praze dne 20. dubna 2022

JUDr. Helena Nebesařová v.r.
předsedkyně senátu